

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ ๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งศึกษากำหนดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมบริการทางผลศึกษา ตลอดจนศึกษาสภาพของปัญหาทั่ว ๆ ไปของการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียน ทั้งด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ วัสดุสถานที่ และด้านหลักสูตร และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรเป็นครูที่สอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า จำนวน ๔๔ คน และนักเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า จำนวน ๓๒๐ คน รวมประชากร ๓๖๔ คน จากโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญ ๑๖ โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ ถามสถานภาพเกี่ยวกับตัวครูและตัวนักศึกษา
ตอนที่ ๒ ถามปัญหาที่ประสบ เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในค้ำต่าง ๆ ดังนี้

- ๒.๑ การเรียนการสอน
- ๒.๒ การจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ
- ๒.๓ การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- ๒.๔ การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
- ๒.๕ การจัดโครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา

ตอนที่ ๓ รวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามดังกล่าวส่งไปให้ครูพลศึกษา และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ เป็นผู้ตอบ ได้รับแบบสอบถามคืนมาทุกโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แต่แบบสอบถามที่ได้รับคิดเป็นร้อยละ ดังนี้

แบบสอบถามของครู ๔๔ ฉบับ ได้รับคืนมา ๔๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
แบบสอบถามของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ๓๒๐ ฉบับ ได้รับคืนมา ๓๐๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕
แบบสอบถามทั้งหมด ๓๖๔ ฉบับ ได้รับคืนมา ๓๔๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละ เพื่อทราบระดับความมากน้อยของปัญหา แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
๒. วิเคราะห์ข้อมูลของการจัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นค่าเฉลี่ย แล้วจัดลำดับของปัญหาตามความมากน้อย

สรุปผลการวิจัย

๑. สถานภาพของครูที่สอนวิชาพลศึกษา

ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่มากส่วนใหญ่มักเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๕ - ๒๕ ปี มากที่สุด มีวุฒิปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่

ประสบการณ์ในการสอน รวมทั้งประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาจะอยู่ระหว่าง ๑ - ๕ ปี มากที่สุด และส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมพิเศษทางพลศึกษา

จำนวนคาบที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่มากส่วนใหญ่มักจะสอน ๓ - ๔ คาบต่อสัปดาห์มากที่สุด นอกจากนั้น งานของครูพลศึกษาที่ต้องทำนอกเหนือจากการสอนวิชาพลศึกษาในตอนกลางวัน ส่วนใหญ่แล้วจะทำหน้าที่หัวหน้าชุมนุมกีฬา

สาเหตุที่ต้องทำหน้าที่ครูพลศึกษา ส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งเป็นครูพลศึกษาในค่านวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ - ๒๕๒๓ ส่วนใหญ่จะเปิดสอนวิชา พ. ๐๑๓ วอลเลย์บอล และ พ. ๐๑๒ บาสเกตบอล จำนวนห้องเรียนนั้นพบว่า ส่วนใหญ่จะมีจำนวนห้องเรียนอยู่ระหว่าง ๑ - ๓ ห้อง และแต่ละห้องจะมีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง ๓๖ - ๔๕ คน

๒. สถานภาพของนักศึกษา

นักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ส่วนใหญ่จะเป็นชาย มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๐ ปี และยังเป็นโสด ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้านี้

ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และจบแล้ว ๑-๒ ปี จึงได้ศึกษาต่อ
 สาขาที่มิได้ศึกษาต่อมัธยม เพราะมีปัญหาทางด้านการครอบครัวและทางด้านเศรษฐกิจ
 ในด้านอาชีพ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องประกอบอาชีพ ประเภทอาชีพได้แก่
 ลูกจ้าง รายได้ที่นักศึกษาได้รับจากการประกอบอาชีพ จะอยู่ระหว่าง ๑๐๐๐-๒๐๐๐
 บาทต่อเดือน

ภูมิลำเนาของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีบ้านเป็น
 ของตนเอง

ความต้องการของนักศึกษาหลังจากจบการศึกษานี้ส่วนใหญ่ สายสามัญระดับ
 ที่ห้า ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

๓. ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนวิชาผลศึกษาและตัวนักศึกษา ที่มีปัญหาต่อการ
 จัดโครงการผลศึกษาในชั้น พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. รายได้ที่ได้รับจากการสอนไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
๒. โรงเรียนไม่มีหนังสือวารสารเกี่ยวกับวิชาผลศึกษาไว้ให้ค้นคว้าอย่าง
 เพียงพอ
๓. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมกิจกรรมทางผลศึกษาอย่างเพียงพอ
๔. ครูผลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้าน
 วิชาการ
๕. ช่วงเวลาการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลาในการเล่นกีฬา
 หรือออกกำลังกาย
๖. ระยะเวลาในการเรียนวิชาผลศึกษาในแต่ละคาบมีน้อยเกินไป

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. ครูอื่นๆ เห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่นๆ
๒. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพลศึกษาไม่เพียงพอ
๓. ครูอื่นๆ คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ
๔. นักศึกษาและครูอื่นๆ คิดว่า วิชาพลศึกษาเรียนอย่างไรก็ได้
๕. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะไม่ได้เอาไปสอบเรียนต่อ
๖. นักศึกษาไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
๗. การเสริมสร้างขวัญและใจกำลังใจจากผู้บริหารแก่ครูพลศึกษา ไม่ดีเท่าที่ควร
๘. ขาดการนิเทศเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา
๙. ครูอื่นๆ คิดว่างานค่านโยบายของโรงเรียนเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษา
๑๐. นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ
๑๑. การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากครูอื่นๆ
๑๒. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและร่วมมือดีเท่าที่ควรในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค้นโปรแกรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอทำให้ผลการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร
๒. นักศึกษาขาดระเบียบ วินัย และไม่ตรงต่อเวลา
๓. เวลาเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ ๑ คาบนั้น น้อยเกินไปทำให้ไม่มีเวลาฝึกซ้อมกิจกรรมและทักษะ

๔. นักศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดวิชาเรียน
๕. นักศึกษาไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในโรงเรียนมักมีปัญหาด้านสุขภาพ
๖. นักศึกษาไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา
๗. โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตร

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาค้นคว้าพบว่ามีข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล และรักษาอุปกรณ์โดยเฉพาะ
๒. ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกด้านวัสดุทัศนอุปกรณ์
๓. นักศึกษาไม่ช่วยดูแล และรักษาอุปกรณ์ทำให้ชำรุดสูญหายได้ง่าย
๔. นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ไม่เป็น ขาดการถนอม
๕. จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
๖. ความไม่สะดวกในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาค้นคว้าสถานที่ พบว่ามีข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
๒. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาไม่เอิกเทศ มีสิ่งรบกวน
๓. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาค้นคว้าสถานที่ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาค้นคว้าหลักสูตรและเอกสารอื่นๆ พบว่ามีข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. คำราที่จะใช้ค้นคว้าทางพลศึกษานี้น้อย
๒. โรงเรียนไม่มีหนังสือ เอกสารทางพลศึกษาให้ครูพลศึกษาและนักศึกษาได้ค้นคว้า

๓. หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง นักศึกษาขาดความรู้ทักษะขั้นพื้นฐาน เพราะว่าการศึกษาผู้ใหญ่ระดับอื่นๆ ไม่มีวิชาพลศึกษามาก่อน
๔. ลักษณะของหลักสูตรมีความยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ที่จะให้นักศึกษาได้เลือกวิชาเลือก

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. ช่วงและระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย
๒. ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการค่านันทนาการ
๓. ไม่สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการให้นักศึกษาเลือกตามความสนใจ
๔. ขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการ
๕. ไม่มีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสำหรับดำเนินการค่านันทนาการ
๖. ครูอื่นๆไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
๗. โรงเรียนจัดกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ
๘. นักศึกษาไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมนันทนาการของตนเอง

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน
๒. งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ
๓. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน
๔. ในการแข่งขันผู้ดูแลถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอๆ

๕. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่
๖. ครูอื่นๆภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
๗. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการชักชวน และรูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม
๘. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขัน มีไม่เพียงพอ
๙. ในการแข่งขันผู้เล่นค่านึงถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ
๒. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่
๓. ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน
๔. ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันได้
๕. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน
๖. ไม่สามารถรวมทีมของนักกีฬาได้ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีภาระรับผิดชอบ
๗. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน
๘. ครูอื่นๆภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
๙. เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นๆเสียไป ครูอื่นๆเห็นว่าตนเสียประโยชน์

๑๐. นักศึกษาเห็นว่าภารกิจที่พามีได้ส่งเสริมการเรียนและอาชีพของตน
๑๑. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ
๑๒. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม
๑๓. ในการแข่งขันผู้รู้คำนึงถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอๆ
๑๔. ไม่สะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขัน
๑๕. เมื่อมีการแข่งขันมักไม่มีคนไปเชียร์ ทำให้หมดกำลังใจแข่งขัน
๑๖. ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขันดีเท่าที่ควร
๑๗. นักศึกษาส่วนใหญ่มีมาตรฐานทางกีฬาต่ำกว่านักเรียนภาคปกติในระดับเดียวกัน ทำให้นักศึกษาเห็นว่าตนเองไม่ประสบความสำเร็จ
๑๘. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน
๑๙. ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดโครงการกิจกรรมบริการทางพลศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

๑. ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางร่างกาย
๒. โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นในการจัดโครงการกิจกรรมบริการทางพลศึกษา
๓. ไม่มีผู้รับผิดชอบในโครงการบริการทางพลศึกษา
๔. โรงเรียนไม่มีโครงการบริการทางพลศึกษาไว้เลย
๕. ครูขาดการประสานงานปรึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางกายกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ
๖. กว่าโครงการนี้จะเห็นผลต้องใช้เวลาาน ทำให้ผู้บริหารและนักศึกษาหมดศรัทธา

๗. นักศึกษาเห็นว่า เป็นการเน้นปมค้อยในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
บรรณาธิการทางพลศึกษา
๘. นักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกายเห็นว่าวิชาพลศึกษา เป็นอุปสรรค
ต่อตน จึงไม่ยอมเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ
๙. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษา
เพราะเห็นว่า มีผู้เข้าร่วมน้อย
๑๐. โรงเรียนไม่มีสถานที่ ที่เหมาะสมสำหรับจัดโครงการนี้
๑๑. นักศึกษายังมีความเชื่อว่า แพทย์เท่านั้นที่จะแก้ไขข้อบกพร่องทาง
ค้ำร่างกายของตนได้
๑๒. นักศึกษาขาดความพยายามที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องทางค้ำร่างกาย
ของตน เพราะต้องใช้เวลานานจึงจะเห็นผล
๑๓. ครูไม่แน่ใจว่าจะจัดโครงการกิจกรรมนี้ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทาง
ค้ำร่างกายได้อย่างถูกต้อง
๑๔. ครูขาดเทคนิคและวิธีการวินิจฉัยเกี่ยวกับความผิดปกติทั่วไปของ
นักศึกษา
๑๕. นักศึกษาไม่มั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถของครู ที่จะช่วยแก้ไข
ข้อบกพร่องของตนเองได้

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค้ำ การจัดโครงการกิจกรรม
บรรณาธิการทางพลศึกษา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

- ข้อคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและของนักศึกษา พอสรุปได้ดังนี้
- ต้องการให้ฝ่ายบริหารโรงเรียนผู้ใหญได้เห็นถึงความสำคัญของ
วิชาพลศึกษาให้มากขึ้น
 - ต้องการให้มีชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์มากกว่านี้ และควร
เพิ่มหน่วยกิตต่อภาคเรียนด้วย

- ภาคปกติ
- ควรจัดวิชาพลศึกษาในทุก ๆ ระดับของการศึกษาผู้ใหญ่เหมือนนักเรียนภาคปกติ
 - ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
 - ในด้านวิชาบังคับ ควรจะให้ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพทั่วไปของ ครูที่สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาผู้ใหญ่

ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นชาย มีอายุส่วนใหญ่ไม่เกิน ๓๐ ปี วุฒิต่างการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง ๑-๕ ปี และส่วนใหญ่จะมีตำแหน่ง เป็นครูพลศึกษาโดยตรง

สำหรับนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุส่วนใหญ่ ๑๕-๒๕ ปี และเป็นโสด จบจากมัธยมศึกษาตอนต้น และส่วนใหญ่จะจบการศึกษาแล้วเป็นเวลา ๑-๒ ปี จึงเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาตามวัยส่วนใหญ่มีปัญหาทางครอบครัว และปัญหาทางเศรษฐกิจ ในขณะที่เรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องประกอบอาชีพ และเมื่อจบการศึกษายุใหญ่ระดับที่ห้า ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

จากการประชุมทางคานสุขศึกษา และพลศึกษาของประเทศกลุ่มอัฟริกา ได้ยอมรับว่า "ผู้สอนวิชาพลศึกษาควรมีวุฒิต่างปริญญาตรี โดยมีวิชาพลศึกษา เป็นวิชาหลัก"^๑ ซึ่งตรงกับข้อคิดเห็นของ บุชเชอร์ (Bucher) ได้กล่าวไว้ว่า "การสอนพลศึกษาที่จะให้

^๑ Report of the WCOTP, All African Conference on Health and Physical Education Monrovia: Liberia (June, ๑๙๖๒)

ไคณลคีนัน ครูผู้สอนควรจะมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ ทักษะ และแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเรียน" ๑

เป็นที่ยอมรับกันว่าสุขภาพสมบูรณ์เป็นความมุ่งหมายขั้นต้นของการศึกษาในปัจจุบัน ดังที่ พลาโต และ อริสโตเติล ปรัชญาเมธีชาวกรีก กล่าวว่า "ก่อนจะให้การศึกษาใด ๆ ควรให้มีสุขภาพดีเสียก่อน" ดังนั้น วิชาพลศึกษานั้นเป็นส่วนช่วยให้มีสมรรถภาพทางกาย นั้นเอง ฮิปโปเครติส ผู้ซึ่งได้รับสมญานามว่า "บิดาแห่งวงการแพทย์" นั้น มีความเชื่อว่า ความสมบูรณ์และความมีสุขภาพดีของร่างกายเป็นสิ่งป้องกันตัว ๒

ในปัจจุบันทุกประเทศจึงมองเห็นความสำคัญของสุขภาพมากยิ่งขึ้น ดังเช่นใน โรมันสมัยก่อนได้มีการทำลายผู้ที่มึนร่างกายบกพร่อง ไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้สภาพสังคม คีขึ้น ลคมาระของสังคม และความมั่นคงของเศรษฐกิจ ดังนั้น การให้ความรู้ความเข้าใจ ทางด้านสุขภาพแก่นักศึกษาจึงมีความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องทำตลอดเวลาดึกคอกันไป ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี แม้จะมีอายุเฉลี่ยสูงกว่านักเรียน ภาคปกติในระดับเดียวกัน ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและ พละอนามัยของตนเอง โดยอาศัยโครงการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจูงใจให้เข้าร่วม

๑ Charles A. Bucher, Administration of School Health and

Physical Education: Including Athletics (Saint Louis: The C.V. Mosby Co., ๑๙๓๕), p. ๓๑๕.

๒ ไพบยนต์ ชาติมนตรี, "การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพ" วารสาร
สุขภาพ พลศึกษาและสันตนาการ (มกราคม ๒๕๒๑) : ๒๓.

ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุน้อย
สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร

เนื่องจากการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ต้องใช้หลักสูตรในรัชมังคลาภิเษกตอนปลายปีพ.ศ.๒๕๑๘ ของนักเรียนภาคปกติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดและดำเนินการโปรแกรมทางพลศึกษา เพราะเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาพลานามัย แต่เพราะเหตุว่าโรงเรียนผู้ใหญ่ ต้องเปิดสอนในเวลา ๑๗.๐๐-๒๑.๐๐น. ตั้งแต่วันจันทร์-วันเสาร์ อายุเฉลี่ยของผู้เรียนยังสูงกว่านักเรียนในภาคปกติ บุคลากรตลอดจนอาคารสถานที่ไม่มีเป็นของตนเอง ยังต้องอาศัยปัจจัยดังกล่าวจากโรงเรียนในภาคปกติ ดังนั้น ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมทางพลศึกษา จึงมีมากเป็นสาเหตุให้ผลการเรียนการสอนไม่ได้ผลเหมือนกับนักเรียนในภาคปกติ จากการศึกษาวิจัย ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูสอนวิชาพลศึกษา พบว่า รายได้ที่ได้รับไม่เหมาะสม ค่ารถที่ใช้ค้นคว้าทางพลศึกษามีน้อย ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นทางด้านการบริหารด้านวิชาการ ช่วงเวลาการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษา พบว่า นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างเพียงพอ ระยะเวลาเรียนในแต่ละคาบนั้นน้อยเกินไป

ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมทางพลศึกษา พบว่า ครูอื่น ๆ ให้ความสำคัญแก่วิชาพลศึกษาน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ และคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ งบประมาณเพื่อการพลศึกษามีน้อย นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมวิชาการร่วมมือจากครูอื่น ๆ และผู้บริหารไม่สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดระเบียบวินัยและไม่ตรงต่อเวลา นักศึกษาไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา เวลาเรียนสัปดาห์ละ ๑ คาบนั้น น้อยเกินไป และนักศึกษาไม่มีโอกาสได้เลือกวิชาเลือก

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ พบว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล และรักษา อุปกรณ์ ซากอุปกรณ์ค่านีโศกทัศน์อุปกรณ์ นักศึกษาไม่ช่วยดูแล และรักษาอุปกรณ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ไม่เป็น อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ทั้งยังไม่สะดวกต่อการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม ซากสถานที่ทำความสะอาดร่างกายและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สอนมีสิ่งรบกวนไม่เอือกเทศ

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารอื่นๆ พบว่า ตำราทางพลศึกษามีน้อย ไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและยืดหยุ่นไม่เพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ช่วงและระยะเวลาที่จะใช้จัดไม่เอือกอำนวยความสะดวก ขาดงบประมาณและขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินงาน ครูอื่นๆไม่ค่อยให้ความร่วมมือ นักศึกษาไม่ค่อยมีเวลาสำหรับกิจกรรม และนักศึกษาไม่มีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความสนใจ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน พบว่า ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ นักศึกษาไม่มีเวลาและไม่มีสนามสำหรับฝึกซ้อม ซากการประสานงานที่กระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา พบว่า ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกาย โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นและไม่มีผู้รับผิดชอบในโครงการนี้ ครูขาดการประสานงานกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. โรงเรียนผู้ใหญ่อายสวายสามัญระดับที่ห้า ควรมีการร่วมมือกันวางมาตรฐานการจัดและเลือกเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับสภาพวัยของผู้เรียนและสภาพแวดล้อม

๒. ควรมีการปรับปรุงรายได้ของครูที่สอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

๓. ในการจัดชั่วโมงวิชาพลศึกษา ควรจัดไว้ในชั่วโมงแรก เพราะจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องแสงสว่างในขณะที่เรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้งได้

๔. ในชั่วโมงแรกที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนควรใช้อธิบายและชี้แจงให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา

๕. สำหรับครูพลศึกษา ควรมีเวลาเพื่อเตรียมตัวและเตรียมการสอนสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ หลังจากเสร็จภาระกิจทำงานในภาคปกติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ อายสวายสามัญระดับที่ห้า ในส่วนภูมิภาค

๒. เปรียบเทียบความสัมฤทธิ์ผลการจัดโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนผู้ใหญ่ อายสวายสามัญระดับที่ห้า ระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย